

Marssi on polkaistu viimeiselle taipaleelle. Toimittajan ilme kärjessä on keskittynyt.

Polkien pohjoiseen jääkärien jäljissä

- ▶ Jääkäriprikaatin Kilta ry suoritti elokuun alussa kuudennen perinnepyörämarssinsa Vaasasta Sodankylään.
- ▶ Nelipäiväinen reilun 700 kilometrin mittainen marssi suoritettiin pyöräviestinä.

Sanna Närä

Suomi on elokuun alussa kärvistellyt helteen kourissa lähes kuu-kauden päivän, mutta Pohjanmaalta kohti Sodankylää matkaa määrittäen noin 40 hengen porukka, sääolosuhteista piittaamatta, pyörän selässä. Mikä saa seurueen polkemaan yli 700 kilometrin taipaleen SA-polkupyörällä? Jotta voisi ymmärtää perinnepyörämarssin tarkoituksen, on hyvä kerrata hieman jääkäreiden historiaa.

Perinemarssin historiaa

Lapin sodasta vuonna 1945 palaava Jääkäripataljoona 1 sai uudeksi sijoituspaikkakunnakseen Vaasan, jossa sodan jälkeen ilmapiiri oli armeijavastainen. Lisäksi vaasalaiset olivat tottuneet ruotsinkieliseen Kenttätukirykmentti 4:ään. Ennak- koluuloista joh- tuunutta haas- teellista aikaa kesti muuta- man vuoden, mutta vähitel- len vaasalaiset

”Hopealle sitä jäi, kun katsoi marssilla pyöräileviä yli 70-vuotiaita reserviläisiä.”

lämpenivät reippaille jääkäreille, ja suhtautuminen muuttui hyväksyväksi. Joukkoyksikkö kotiutui hyvin ja saikin jatkaa pohjalaisten omana pataljoonana liki 20 vuotta kunnes vuonna 1964 Pohjanmaan Jääkäripataljoona (nimi vaihtui 1.1.1957) joutui jättämään Vaasan. Pataljoona sai käskyn siirtyä vahvistamaan Lapin puolustusta, joten heinäkuun 29. päivä marssi

vei kohti uutta sijoituspaikkaa Sodankylään, jossa joukko otettiin vastaan juhlallisin menoin elokuun 2. päivä. Siitä lähtien joukkoyksikön työ on jatkunut uuden kotimaakunnan mukaisesti Lapin Jääkäripataljoonana arktisissa olo- suhteissa. Siirtymisestä on tänä vuonna kulunut tasan 50 vuotta.

Aidossa jääkäreiden hengessä

Jääkäriprikaatin Kilta haluaa perinnepyörämarseilla osoittaa kunnioitusta menneitten sukupol- vien työlle ja kokea edes osan siitä rasituksesta, jota palvelus tuona aikana saattoi merkitä. Samalla osoitetaan jääkärihenkeä. Ensimmäinen perinemarssi järjestettiin oikeastaan jo vuonna 1994 ja siihen osallistui vain muutama. Perinteen isänä on pidetty kapteeni

evp. **Matti Nikula**, joka on todellakin sanojensa mittainen mies. – Se johtuu siitä, että silloin aikoinaan, kun marssi tapahtui ensimmäistä kertaa, en päässyt itse pyöräilemään, kun jouduin johtamaan ajoneuvo- osastoa. Siitä joku sitten vinoili, johon totesin, että eihän tuo ole mat- ka eikä mikään. Kyllä minä sen vielä poljen! Aikaa ehti kulua ja sitten, kun jäin eläkkeelle minua muistuteltiin taas, että jäipä polke- matta. Sanoin: Eipä jää! Nikula muistelee.

Mukaan reissulle Nikula hou- kutteli pyöräilystä innostunutta kaveriaan **Enso Korkeaniemeä**, ja asiaa mentiin puimaan uimahallin saunaan. Sattumalta silloinen pa- taljoonan komentaja **Juha Myyry- läinen** oli kuulolla.

– Komentaja soitti minulle seuraavana päivänä, että pitääkö tämä paikkaansa ja totesi sitten idean olevan niin hieno, että pataljoona lähtee mukaan. Sanoin vain, että kaikin mokomin, mahtuuhan siihen, Nikula sanailee.

Nikulan mukaan pataljoona lähti sitten mukaan huoltojoukoiksi ja sillä porukalla matka Vaasasta Sodankylään poljettiin ensimmäisen

kerran. Siitä lähtien hän on ollut mukana kaikilla pyörämarseilla, yhteensä siis kuudesta.

– Aion jatkossakin osallistua, mikäli näitä vain järjestetään ja itse vielä pyörän päälle pääsen. Tällä nykyisellä kaavalla se olisi sitten 10 vuoden päästä, jolloin itsellä olisi ikää jo 86 vuotta, Nikula kaa- vailee.

Vauhdin huumaa ja hyvää henkeä

Tänä vuonna kiltalaisten matkan ensimmäinen vaihe oli moottori- marssi Sodankylästä Vaasaan. Toi- sessa vaiheessa he osallistuivat

Pohjanmaan Jääkärien siirtymisen 50-vuotisjuhlan tilaisuuksiin ja vasta kolmas vaihe oli itse polku- pyörämarssi, jota varten marssi- osasto jakaantui neljään ryhmään. Marssin johtajana toimi majuri **Jari Haavisto**.

Ryhmäkohtaiset etapit olivat pituudeltaan 60–100 kilometriä, ja osa ryhmistä pyöräili huomatta- vasti pidempiä päiväsuorituksia. Marssi päättyi torstaina 7. elokuuta Jääkäriprikaatin Joutselan pat- saalla pidettyyn katselmukseen. Ruotuväki lähti mukaan marssin viimeiselle etapille Käyrämöstä Sodankylään.

Tällä reilun 70 kilometrin mat-

kalla kävi selväksi, mikä saa tämän porukan nousemaan aina uudelleen pyörän selkään: ryhmähenkä. Täällä poljetaan porukalla toinen toista kannustaen. Vauhti pidetään kaikille sopivana, ja vaikka peffa kipeytyykin, kukaan ei valita. Tauoilla naureskellaan ja isketään tarinaa.

Toimituksen edustajat olivat selkeästi nuorimpia marssin osallistuvia. Tahdoimme Ruotuväen voimin näyttää, mistä nykypäivän va- rusmies on tehty. Hopealle sitä jäi, kun katsoi marssilla pyöräileviä yli 70-vuotiaita reserviläisiä. Kovia jätkeä, jääkäreitä!

Kapteeni evp. Matti Nikula on perinemarssin alullellepäniä.

Jääkäriprikaatin huoltojoukot auttavat, jos matka uhkaa keskeytyä.